

Har. Cr. 17-2-70

Lezers schrijven

„Moard yn toga”

Het is mij niet te doen om iets in het nadeel te zeggen van mevrouw Spaandermans boek „Moard yn toga”, maar er ligt me iets zwaars op het hart, nl. over dat wat ze over de bootwerkers schreef. Natuurlijk werd er vroeger op de haven veel verdiend en ook veel gedronken. Dat was helaas vroeger zo, maar niet alleen op de haven. Het waren hardwerkende mensen, geen goede schaft-lokalen, geen behoorlijke arbeidstijden, nacht en dag als 't moest doorwerken zonder rustpauze 's middag van 12 tot 1 uur. Maar er waren heel knappe gezinnen bij en als mevr. Spaanderman een naam noemt als „Spiegeljacht” was dat geen bootwerker, maar die stonden bij 't ottepakhuus, dat waren otsoekers. Ik vind het jammer van uw mooie boek, mevrouw, maar de bootwerkers komen er in bekaaid af.

Maar het gaat mij eigenlijk in hoofdzaak over dat rijmpje Hull en Leithboot komen vaak enz. Daar bent u niet goed over ingelicht. Er was één Joodse bootwerker in Harlingen en die heette Moppie Boas. Zijn vrouw Eva werd Efie genoemd. Deze man had een heel keurig en groot gezin. 's Maandags werkte hij met mijn vader aan de Hullboot, mijn vader donderdags aan de Londen en hij aan de Leithboot. Nu

zouden deze mensen gauw 25 jaar getrouwd zijn. Hij scheen daar bij de boot nogal eens over gesproken te hebben en had ook enige kollega's uitgenodigd en zo is dat een heel feest geworden. Nu was daar iemand en ik meen Anna Ploeg, die had daar een heel gedicht op gemaakt op de wijze van Zie de maan schijnt door de bomen. Ik ben het vergeten, alleen weet ik nog dat er drie coupletten aan waren, waarvan het eerste begon met: „Het is 25 jaar geleden - Dat Moppie Boas bij Efie kwam” en dan misschien dingen uit hun dagelijks leven, en het refrein was dan: „Hull en Leith die komen vaak, daarom kinderen eet maar raak”. De oude Harlinger bootwerkers die nog in leven zijn zullen zich dit nog zeer zeker herinneren.

Overigens niets dan lof over dit mooie boek. Ik heb er van genoten van de eerste tot de laatste bladzij.

N. Hornberg-v. Driesten
Amsterdam.